

Veldkapel—Stokt

Het Beeldje

"Het wemelt nu niet meer van al die blonde kleinen",
die bij de veldkapel - bij 't spelen van de wind
en 't geuren van de bloesem - zongen over 't deinen
van lover en van lied voor Moeder en voor Kind ...

Zijn niet het eigen lied, de eigen litanieën,
in eigen mond nu dood, of er geen adem was
- geen vleugje adem meer - voor bede en melodieën
als bij de linde, met de meibloemen in 't gras?

Jawel, nu het winter wordt zijn boom en bodem dor
en ons reikt nog wat adem enkel voor gemor
om 't leven dat verging, vergaat als ijle nevel.

Ach! laat dan toch dat beeldje nog aan onze gevel,
zoals dat placht toen nog de Moeder en haar Kind
in leven bleven in ons hart: bedacht, bemind!

Gust Van Meensel 1993